Zadanie č. 7

Identifikácia servosystému

Cieľom zadania je osvojiť si postup identifikácie reálneho systému v okolí daného pracovného bodu, vybrať najvhodnejšiu štruktúru modelu a uskutočniť validáciu výsledného modelu.

Rotačný servosystém (Obr. 1) pozostáva z jednosmerného motora a tachodynama, ktoré sa nachádzajú na hliníkovom ráme. Tachodynamo slúži na meranie uhlovej rýchlosti.

Na nameranie údajov potrebných na identifikáciu budeme používať simulačnú schému *cv7_ident.slx,* ktorá je zobrazená na Obr. 2.

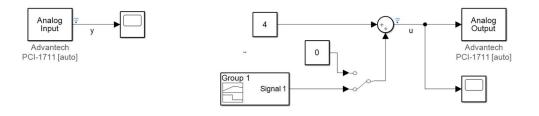
Vstupným signálom je riadiace napätie motora, ktoré nastavujeme cez blok *Analog Output* a výstupom je signál zodpovedajúci uhlovej rýchlosti (otáčkam), ktoré čítame z bloku *Analog Input*.

Obr. 1. Rotačný servosystém

Úlohy:

- 1. Nájdite ustálenú hodnotu otáčok Y0 [V] pri skoku vstupného napätia na hodnotu U0=4 V (pracovný bod).
- 2. Identifikujte diskrétnu prenosovú funkciu v okolí pracovného bodu [U0, Y0] s periódou vzorkovania 0,01 s. Venujte pozornosť voľbe štruktúry (t.j. rádu) identifikovaného modelu.
- 3. Získaný model simulačne preverte aj pre iný tvar vstupného signálu. Urobte diskusiu dosiahnutých výsledkov.
- 4. Vypracovaný dokument pre laboratórne cvičenie uložte vo formáte pdf pod názvom *proces1 Priezvisko1 Priezvisko2* do miesta odovzdania v AIS.

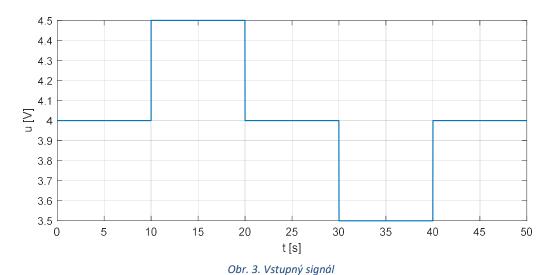

Obr. 2. Simulačná schéma

Riešenie:

Na začiatku je **potrebné určiť pracovný bod, v okolí ktorého bude prebiehať identifikácia systému**. Potrebujeme **získať hodnotu otáčok Y0**, ktorá **zodpovedá vstupnému napätiu U0=4 V**. Prepínačom v schéme zmeníme vstupný signál na konštantu zodpovedajúcu požadovanému vstupnému napätiu U0. Po ukončení experimentu odčítame z grafu spomínanú ustálenú hodnotu otáčok Y0.

Po úspešnom nájdení pracovného bodu, v ktorom budeme vykonávať identifikáciu, prepneme prepínač vstupného signálu v schéme na obdĺžnikový signál z bloku *Signal builder*. **Následne uskutočníme vhodný experiment**, aby sme **získali množinu vstupno/výstupných údajov, ktoré budú obsahovať dostatočné množstvo informácií o dynamických vlastnostiach systému**. Keďže systém identifikujeme v okolí pracovného bodu odpovedajúcemu vstupnému napätiu U0, budeme vstupný signál meniť v okolí hodnoty 4V formou obdĺžnikového signálu s amplitúdou 0,5 V a periódou 10 sekúnd. Vstupný signál u je zobrazený na Obr. 3.

Získané dáta z experimentu si nezabudnite uložiť prípadne stiahnuť/poslať pre ich ďalšie spracovanie a následnú prípravu dokumentu. Vhodné je uložiť si celý workspace zavolaním:

save("menosuboru.mat")

Pre **vybranie vstupných a výstupných hodnôt** po experimente **potrebných pre identifikáciu** použijeme nasledovné príkazy:

```
logsout = out.get('logsout')
u_signal = logsout.get('u')
y_signal = logsout.get('y')
um = u_signal.Values.Data
ym = y_signal.Values.Data
tm = y_signal.Values.Time
```

Vstupný a výstupný signál je po skončení experimentu zaznamenaný s periódou vzorkovania Tvz = 0.01 s.

Keďže systém nabieha prvým skokom do pracovného bodu, nebudeme tento skok uvažovať pri identifikácii. **Vynechanie prvého skoku** pre zostavenie dát pre identifikáciu vykonáme tak, že nájdeme indexy prvkov časového vektora väčších ako 10s:

```
indxs = find(tm > 10);
```

Od nameraných dát je potrebné odstrániť ešte ustálenú zložku, pracovný bod [U0,Y0], a vybrať len spomínané dáta pre tm > 10s:

```
u = um(indxs)-U0
y = ym(indxs)-Y0
t = tm(indxs)
```

Na identifikáciu **použijeme funkciu arx** (pozri *help arx*), ktorá **identifikuje parametre ARX modelu** (je ekvivalentný diskrétnej prenosovej funkcii) **metódou najmenších štvorcov**. Ako **vstupné parametre** potrebuje táto funkcia **maticu vzorkovaných vstupno/výstupných údajov**:

```
z = iddata(y,u, 0.01)
```

Každý realizovateľný diskrétny prenos má dopravné oneskorenie najmenej jednu periódu vzorkovania, nastavte teda nk = 1. Rády čitateľa a menovateľa na a nb nastavte pre začiatok tiež na hodnotu 1.

```
na = 1
nb = 1
nk = 1
```

Definujte vektor obsahujúci rád čitateľa prenosu *nb*, rád menovateľa prenosu *na* a hodnotu dopravného oneskorenia *nk*:

```
n = [na, nb, nk]
```

Identifikáciu vykonáme príkazom:

```
m = arx(z,n)
```

kde *m* je *idpoly* objekt, ktorý okrem parametrov modelu obsahuje aj ďalšie údaje, napr. hodnotu účelovej funkcie metódy najmenších štvorcov.

Polynómy čitateľa a menovateľa identifikovanej prenosovej funkcie získame príkazom:

```
[a,b] = polyform(m)
```

Pre vytvorenie diskrétnej prenosovej funkcie s periódou vzorkovania použijeme funkciu tf:

```
sysdis = tf(b,a,0.01)
```

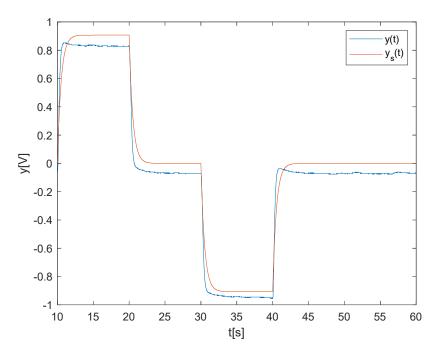
Získaný model je treba validovať, t.j. overiť či vhodne modeluje dynamiku systému v danom pracovnom bode. Najjednoduchší spôsob je porovnať odozvu systému aj identifikovaného

modelu na ten istý vstupný signál. Odozvu identifikovaného modelu m na vstupný signál u (bez ustálenej zložky) dostaneme príkazom sim:

```
ys = sim(m,u)
```

Výstup simulácie vykreslíme spoločne s pôvodným výstupom y (bez ustálenej zložky, t.j. iba zmeny voči pracovnému bodu):

```
plot(t,y,t,ys)
xlabel('t[s]')
ylabel('y[V]')
legend('y(t)','y_s(t)')
```


Porovnanie odozvy modelu na validačné dáta je možné realizovať aj príkazom:

compare(z,m)

Prezrite si dosiahnuté výsledky a vyhodnoťte vhodnosť modelu.

Vyskúšajte, či vyššie hodnoty rádov čitateľa a menovateľa nezlepšia kvalitu identifikovaného modelu.

Najlepší model preverte aj v inom pracovnom bode, napr. U0 = 5V bez toho, aby ste vykonali znova identifikáciu.

Podľa pokynov v bode 4 vytvorte dokument s názvom cv7_Priezvisko1_Priezvisko2, do ktorého uveďte:

- získané prenosové funkcie modelov a grafické porovnanie ich odozvy s nameraným výstupom,
- zhodnotenie dosiahnutých výsledkov uveďte, ktorý model najlepšie vystihuje dynamiku neznámeho systému a prečo,
- grafické porovnanie odozvy najlepšieho modelu a systému v inom pracovnom bode napr. pre U0 = 5V.